

Gouverneur van Sint Maarten

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek.	17 JAN 2014		
Volgnr.	15/296/13-17		
Par.			

0 1730 uur

Aan de Staten van Sint Maarten
T.a.v.: De voorzitter mevrouw drs. Gracita Arrindell
Wilhelminastraat 1
Philipsburg
Sint Maarten

Philipsburg, 17 januari 2014

Kenmerk : LV-13/0023

Onderwerp : Ontwerplandsverordening, houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van de Legesverordening in verband met de afschaffing van de vrijstelling van zegelbelasting, de invoering van leges voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen.

Geachte mevrouw Arrindell,

Bij deze wordt u aangeboden het Ontwerplandsverordening, houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van de Legesverordening in verband met de afschaffing van de vrijstelling van zegelbelasting, de invoering van leges voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen.

DE GOUVERNEUR VAN SINT MAARTEN

drs. E.B. Holiday

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2013-2014-039

Landsverordening
houdende wijziging van de Landsverordening
toelating en uitzetting en van de Legesverordening in
verband met de afschaffing van de vrijstelling van
zegelbelasting, de invoering van leges voor
vergunningen voor tijdelijk verblijf of verblijf
en enige andere verklaringen

AANBIEDING

no. 1

De regering biedt de Staten ter goedkeuring aan een ontwerp van Landsverordening, houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van de Legesverordening in verband met de afschaffing van de vrijstelling van zegelbelasting, de invoering van leges voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen.

De memorie van toelichting, die het ontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

Philipsburg, **17 JAN 2014**
De Gouverneur van Sint Maarten

E.B. Holiday

Landsverordening van de
houdende wijziging van de Landsverordening
toelating en uitzetting en van de Legesverordening in
verband met de afschaffing van de vrijstelling van
zegelbelasting, de invoering van leges voor
vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige
andere verklaringen

ONTWERP

NO. 2

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

- dat het wenselijk is in het kader van de toelating en uitzetting de vrijstelling van zegelbelasting af te schaffen en leges in te voeren voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen;
- dat het wenselijk is gelijktijdig enkele wetgevingstechnische verbeteringen door te voeren;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening toelating en uitzetting wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de bestaande tekst wordt het cijfer 1. geplaatst.
2. Er wordt een nieuw lid toegevoegd luidende:

2. Voor de verstrekking van een niet van toepassing verklaring is ten bate van de Landskas een vergoeding verschuldigd.

B

In artikel 6, tweede lid, vervalt de zinsnede: , vrij van zegel en kosten,.

C

In artikel 7, vierde lid, vervalt de zinsnede: , dat vrijgesteld is van de zegelbelasting,.

D

Na artikel 7 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 7a

1. Voor de verstrekking van een van een vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van een kennisgeving van verlies of van een duplicaat is ten bate van de Landskas een vergoeding verschuldigd.

2. Voor de verstrekking van een verklaring als bedoeld in artikel 3, vijfde lid, is ten bate van de Landskas een vergoeding verschuldigd.

E

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt een zin toegevoegd luidende:
Daarbij kan een verlenging toeristisch verblijf worden geregeld.

2. Aan artikel 8 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Voor de verstrekking van een verklaring verlenging toeristisch verblijf, is ten bate van de Landskas een vergoeding verschuldigd.

F

In artikel 9, tweede lid, vervalt de zinsnede: , tenzij de autoriteit die de afwijzende beslissing nam, in een bepaald geval van oordeel is, dat motivering van de beslissing niet wenselijk is.

G

Onder vervanging van de punt door een puntkomma aan het slot van artikel 14, eerste lid, onderdeel f, wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

g. op grond van niet betaling van de vergoeding, als bedoeld in artikel 7a, eerste lid.

H Artikel 20 wordt als volgt gewijzigd:

Aan onderdeel a wordt een volzin toegevoegd luidende:
Die regels kunnen een garantieverklaring en een bewijs van terugkeer omvatten voor de verstrekking waarvan een vergoeding kan worden geheven.

I

Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt een volzin toegevoegd luidende:
Die regels kunnen een uitreisvergunning omvatten.

2. Er wordt een derde lid toegevoegd, luidende:
3. Voor de verstrekking van een uitreisvergunning kan een vergoeding worden geheven.

Artikel II

Na hoofdstuk 40 van de Tarieventabel bij de Legesverordening (AB 2013, GT no. 33) wordt een hoofdstuk toegevoegd, luidende:

41. Toelating en uitzetting

1. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een vergunning tot tijdelijk verblijf bedraagt:
 - a. voor personen tot 18 jaar: NAf 200,-;
 - of,
 - b. voor personen van 18 jaar of ouder: NAf 500,-.
2. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een vergunning tot verblijf, bedraagt:
 - a. voor personen tot 18 jaar: NAf 250,-;
 - of,
 - b. voor personen van 18 jaar of ouder: NAf 750,-.
3. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, tweede lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een verklaring inzake toelating van rechtswege bedraagt: NAf 200,-.
4. De vergoeding, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een verklaring van niet toepassing bedraagt: NAf 200,-
5. De vergoeding, bedoeld in artikel 20, onderdeel a, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een bewijs van terugkeer bedraagt: NAf 90,-.
6. De vergoeding, bedoeld in artikel 8, derde lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een verklaring tot verlenging van toeristisch verblijf bedraagt: NAf 90,-.
7. De vergoeding, bedoeld in artikel 21, derde lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een uitreisvergunning bedraagt: NAf 90,-
8. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een kennisgeving van verlies van een vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf, bedraagt NAf 90,-
9. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een duplicaat van een vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf, bedraagt NAf 90,-
10. De vergoeding, bedoeld in artikel 20, onderdeel a, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een garantieverklaring bedraagt: NAf 45,-

Artikel III

Met uitzondering van artikel I, onderdeel F, zijn de artikelen I en II niet van toepassing op voor de inwerkingtreding van deze landsverordening ingediende aanvragen waarover nog niet is beslist tot:

- a. vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting; alsmede kennisgevingen van verlies en duplicaten;
- b. verklaringen als bedoeld in artikel 3, vijfde lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting;
- c. niet van toepassing verklaringen, als bedoeld in artikel 1, tweede lid, bewijzen van terugkeer en garantieverklaringen, als bedoeld in artikel 20, alsmede verklaringen van toeristisch verblijf, als bedoeld in artikel 21 van de Landsverordening toelating en uitzetting.

Artikel IV

1. Deze landsverordening treedt, zodra deze in het Afkondigingsblad is geplaatst, in werking met ingang van de eerste dag van de zevende week na de datum van bekrachtiging.
2. In afwijking van het eerste lid, treedt deze landsverordening deze regeling:
 - a. in werking met ingang van de eerste dag van de derde week na de beslissing van het Constitutioneel Hof indien de Ombudsman een zaak aanhangig heeft gemaakt als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling; of,
 - b. niet in werking indien het Constitutioneel Hof oordeelt dat deze landsverordening niet verenigbaar is met de Staatsregeling.

Gegeven te Philipsburg,

De Gouverneur van Sint Maarten

E.B. Holiday

De Minister van Justitie

De Minister van Algemene Zaken
d.d.

Landsverordening van de
houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van
de Legesverordening in verband met de afschaffing van de vrijstelling van
zegelbelasting, de invoering van leges voor vergunningen tot tijdelijk
verblijf of verblijf en enige andere verklaringen

MEMORIE VAN TOELICHTING

no. 3

1. Algemeen deel

Op 10 oktober 2010 heeft Sint Maarten de status van land binnen het Koninkrijk verworven. De nieuwe status brengt aanzienlijke financiële lasten met zich mee.

In verband met deze lasten heeft de regering zich onder andere tot taak gesteld inkomstenverhogende maatregelen te treffen. Daartoe is een reeks van maatregelen voorgesteld. Onder meer is besloten over te gaan tot het heffen van een vergoeding voor de aanvraagprocedure voor verblijfsvergunningen en aanverwante documenten op basis van de Landsverordening toelating en uitzetting (verder: LTU). Daartoe bevat dit ontwerp de nodige aanpassingen van de LTU en van de Legesverordening. De opbrengsten komen in eerste instantie ten goede aan de vreemdelingenketen.

Voor de aanvraag van een verblijfsvergunning voor tijdelijk verblijf alsmede voor de verlenging daarvan, zal een vergoeding van NAf 500,- in rekening worden gebracht voor een volwassene en NAf 200,- voor een minderjarige. Ten aanzien van aanvragen om een verblijfsvergunning voor verblijf wordt een eenmalige vergoeding van NAf 750,- voorgesteld voor een volwassene en NAf 250,- voor een minderjarige.

Het voorgaande betreft de zogenaamde hoofddocumenten en te verlenen diensten voortvloeiend uit de LTU, te weten de "vergunning tot tijdelijk verblijf" en de "vergunning tot verblijf". Daarnaast zijn er nog een aantal documenten welke samenhangen met de verblijfsvergunning of het Nederlanderschap op zich, waar eveneens werkzaamheden voor de Afdeling Toelating & Verblijf van de Immigratie en Grensbewakingsdienst (verder: IGD) mee gemoeid zijn. Het betreft de "verklaring inzake toelating van rechtswege", de "niet van toepassing verklaring", het "bewijs van terugkeer", "de garantieverklaring", de "verlenging van toeristisch verblijf", de "garantieverklaring", alsmede de kennisgeving verlies en het verzorgen van duplicaten inzake vergunning tot tijdelijk verblijf of verblijf. Uitgezonderd de garantieverklaring wordt voor de dienstverlening met betrekking tot laatstgenoemde documenten een vergoeding van NAf 90,- voorgesteld.

De hoogte van de leges hangt samen met een deel van de behandelingskosten van aanvragen aan de IGD. De IGD krijgt jaarlijks circa 10.000 aanvragen te verwerken. De behandeling van een aanvraag gaat gepaard met directe en indirecte kosten. Met de legesheffingen worden alleen de directe kosten, dat wil zeggen, de personeelslasten van de Afdeling Toelating & Verblijf gedekt die betrekking hebben op de aanvraag, maar niet de kosten van bijvoorbeeld een beroepsprocedure. Het is immers niet redelijk om die kosten af te wentelen op de aanvrager, met name niet in het geval de overheid in het ongelijk wordt gesteld. Ook de indirecte kosten, zoals huur van gebouwen, facilitaire voorzieningen,

elektra, water enz. worden niet meegenomen in de leges.

Het verschil in de hoogte van de leges houdt verband met het soort aanvraag dat wordt behandeld. Het behandelen van een "vergunning tijdelijk verblijf" en "permanent verblijf" vergt meer tijd dan het behandelen van een aanvraag "toelating van rechtswege". Bij de tijdelijke verblijfsvergunningen en permanente verblijfsvergunning vindt bijvoorbeeld een inkomenstoets plaats. Deze blijft achterwege bij een verblijfsaanvraag "toelating van rechtswege".

Voor het stellen van de hoogte van de legesheffing is tevens gekeken naar de tarieven die de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba (verder: BES) hanteren, omdat de openbare lichamen nagenoeg dezelfde wet- en regelgeving kennen als Sint Maarten en ook de doelgroep van de aanvragers (herkomstlanden van de aanvragers) sterk overeenkomt. De leges op de BES zijn doorgaans hoger dan de voorgestelde legesheffingen. Daarbij speelt dat de leges op de BES mede zijn gerelateerd aan de legesheffing in Nederland.

2. Financiële paragraaf

In aanvulling op het algemeen deel is een nadere specificatie opgenomen van de geschatte opbrengsten van de introductie:

Introductie behandelingskosten voor de volgende diensten/vergunningen	Aantal aanvragen	leges (in NAf)	Totaal (in NAf)
Verblijfsvergunningen voor toelating tijdelijk verblijf volwassenen	2.250	500,-	1.125.000,-
Verblijfsvergunningen voor toelating tijdelijk verblijf kinderen	750	200,-	150.000,-
Verblijfsvergunning toelating permanent verblijf volwassenen	1.125	750,-	843.750,-
Verblijfsvergunning toelating permanent verblijf kinderen	375	250,-	93.750,-
Verklaringen voor het niet van toepassing verklaring	100	200,-	20.000,-
Vergunning Van rechtswege Toelating	100	200,-	20.000,-
Verzoek om bewijs van terugkeer	200	90,-	18.000,-
Uitreisvergunning, definitief vertrek vergunningen	100	90,-	9.000,-
Verlengingen van toeristisch verblijf	100	90,-	9.000,-
Garantieverklaring garantstellers	1.000	45,-	45.000,-
Kennisgeving verlies	100	90,-	9.000,-
Duplicaten van verblijfsvergunningen	100	90,-	9.000,-
Totaal opbrengsten	6.300		2.351.500,-

De afgelopen jaren ligt het gemiddelde aantal aanvragen voor verblijfsvergunningen rond de 10.000 aanvragen per jaar. In bovenstaande berekening is echter uitgegaan van een conservatief aantal van 6.300 aanvragen. Dit komt neer op een opbrengstenraming van NAf 2.351.500,- Daarmee kunnen de loonkosten van de Afdeling toelating en verblijf van de IGD van ruim NAf 2.200.000,- worden voldaan. Invoering van het onderhavige ontwerp van landsverordening leidt niet tot kosten aan de zijde van het land.

3. Artikelsgewijs deel

Artikel I

Onderdelen A tot en met I

Ter dekking van de loonkosten in verband met het aanvragen en behandelen van de hierboven genoemde documenten worden kosten in

rekening gebracht. Een en ander is in het algemeen deel toegelicht.

Artikel III

Bij verzoekers die voor de inwerking van het onderhavige ontwerp van landsverordening een aanvraag hebben ingediend waarop nog niet is beslist, zal de gerechtvaardigde verwachting bestaan dat geen vergoeding zal zijn verschuldigd. Gelet daarop zullen de voorgestelde leges alleen worden geheven voor nieuwe aanvragen.

De Minister van Justitie

De Minister van Algemene Zaken

no. 42

Aan Zijne Excellentie de Gouverneur van Sint Maarten
Drs. E.B. Holiday
Falcondrive # 3
Harbour View
Sint Maarten

RvA no. SM/11-13-LV

Onderwerp: Ontwerp van Landsverordening, houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van de Legesverordening 2013 met bijbehorende memorie van toelichting (uw volgnummer LH-13/0023).

Advies: Met verwijzing naar uw adviesverzoek d.d. 21 november 2013 om het oordeel van de Raad van Advies inzake bovengenoemd onderwerp en de vaststelling hiervan in de vergaderingen van de Raad d.d. 12 december, 17 december, 18 december 2013 en 23 december en de vaststelling hiervan in de vergadering d.d. 23 december 2013, bericht de Raad u als volgt.

Het ontwerp strekt er volgens de considerans toe dat het door een toename in het aantal verzoeken in het kader van de toelating en uitzetting wenselijk is de vrijstelling van zegelbelasting af te schaffen en dat het wenselijk is gelijktijdig enkele wetgevingstechnische verbeteringen door te voeren.

Bestudering van het onderhavige ontwerp en de bijbehorende memorie van toelichting geeft de Raad aanleiding tot het maken van de navolgende opmerkingen.

1. Algemene opmerkingen

Samenwerking Juridische Zaken en Wetgeving

De Raad wijst de regering op de hem (de Raad) in de Staatsregeling toebedeelde taak: de Raad is de laatste algemene adviseur van de regering, en hoedt over de kwaliteit van de wetgeving en bestuur. Dat betekent dat de Raad een advies-klaar verzoek tegemoet ziet en dat het adviesverzoek voorzien dient te zijn van alle relevante documenten. Indien het een wijziging betreft, dient de wetgeving

RvA no. SM/11-13-LV

1

waarop de wijziging betrekking heeft, te worden meegestuurd met het adviesverzoek.

De Raad heeft geconstateerd dat het ontwerp gebreken vertoont zowel van inhoudelijke als van wetstechnische en redactionele aard.

De Raad adviseert de minister ontwerpen van wetgeving en het nader rapport in het vervolg in samenwerking met de afdeling JZ&W op te stellen teneinde kwalitatief betere ontwerpen te produceren.¹

Generen van inkomsten voor het land Sint Maarten

Uit de bij het ontwerp gevoegde stukken leidt de Raad af dat het voorstel tot legesheffing voor de aanvraag om een verblijfsvergunning voortspuit uit de noodzaak om extra inkomsten te generen voor het Land. De Raad wijst erop dat de inkomsten die met de invoering van legesheffing worden gegenereerd in beginsel ten goede moeten komen aan de vreemdelingenketen, omdat legesheffing anders tot een algemene belasting verwordt. De met de legesheffing te genereren inkomsten dienen te worden aangewend onder andere ter verbetering van de aanvraagprocedure voor een verblijfsvergunning, meer in het bijzonder voor het maken van concrete plannen om het gehele proces te verbeteren.

2. Inhoudelijke opmerkingen

Grondslag legesheffing

De grondslag voor de legesheffing is naar de mening van de Raad terecht in de landsverordening neergelegd. Immers, op grond van artikel 99 van de Staatsregeling en Aanwijzing voor de regelgeving (hierna: Aanwijzing) 17, tweede lid, dienen retributies en leges bij landsverordening te worden geregeld.

Reeds vastgestelde geconsolideerde teksten

Het ontwerp beoogt de landsverordening toelating en uitzetting en de Legesverordening te wijzigen. Er is echter geen rekening gehouden met het feit dat er reeds geconsolideerde teksten van deze landsverordeningen zijn vastgesteld. Tevens bepaalt Aanwijzing 69 van de aanwijzingen voor de regelgeving dat bij aanhaling van een wettelijke regeling met citeertitel, het afkondigingsblad waarin zij is geplaatst niet vermeld hoeft te worden.

¹ Zie ook het advies van de Raad: RvA: SM/10-11-LV

Artikel II, onderdeel C: Jaarlijkse vergunningsrecht

Het ontwerp introduceert een jaarlijks te betalen vergoeding voor het hebben van een vergunning tot tijdelijk verblijf van NAf 500,- voor meerderjarigen en NAf 200,- voor minderjarigen.

Daarnaast wordt middels artikel 12A, eerste lid, van het ontwerpbesluit tot wijziging van het Toelatingsbesluit, adviesverzoek met nummer LH-13/0008 (RvA: SM/09-13-LB), een vergoeding in rekening gebracht voor het in behandeling nemen van een verzoek om een vergunning tot tijdelijk verblijf. Deze vergoeding is vastgesteld op NAf 500,- voor meerderjarigen en NAf 200,- voor minderjarigen.

De Raad adviseert de regering om rekening te houden met zowel de sociale consequenties als de economische consequenties die een dergelijke regeling kan hebben. Het heeft er de schijn naar dat de meerderjarige verzoeker wordt geconfronteerd met een kostenpost van NAf 1.000,-.

De Raad adviseert de regering om deze extra kosten voor de verzoeker nader toe te lichten.

Het ontwerp heeft als onderwerp **het hebben van een vergunning**, terwijl de memorie van toelichting het tevens heeft over **het verzoeken van een vergunning**. Dit kan voor verwarring zorgen. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

De Raad adviseert om over dit onderwerp, die sociaal economische consequenties kan hebben, tevens de Sociaal Economische Raad te raadplegen. De Raad merkt op dat het advies van de SER vervolgens dient te worden toegevoegd aan het adviesverzoek aan de Raad.

Artikel I, onderdeel D

Artikel I onderdeel D, van het ontwerp bepaalt dat aan artikel 8 LTU een derde en een vierde lid wordt toegevoegd, in het ontwerp ontbreekt echter een vierde lid. Het voorgestelde derde lid heeft tevens geen verband met de huidige leden van artikel 8 LTU. De Raad adviseert om dit elders te regelen.

Artikel I, onderdeel G en H: inbewaringstelling

Artikel I onderdeel G en H maakt het mogelijk om een vergoeding te eisen voor de inbewaringstelling van personen in het kader van de uitzetting- en verwijderingsprocedure van de Landsverordening toelating en uitzetting.

De Raad wijst de regering erop dat het tot dusverre nog binnen het Koninkrijk niet gebruikelijk is om een vergoeding te eisen voor kosten van administratie en het houden van toezicht voor de vreemdelingenbewaring. Uitgangspunt is dat geen vergoeding wordt vereist voor kosten van toezicht en administratie bij overheidsoptreden dat plaatsvindt tegen de wil van de betrokkene.

De Raad adviseert nader toe te lichten hoeveel inkomsten de regering met deze maatregel verwacht te genereren en in hoeverre het aannemelijk is dat de vergoedingen van NAf 75,- per dag daadwerkelijk kunnen worden geïnd gelet op de financiële draagkracht van de personen die in bewaring worden gesteld.

De Raad vraagt de regering de aandacht voor de handhaafbaarheid van deze maatregel en is niet overtuigd dat deze maatregel de verwachte inkomsten zal genereren.

Verantwoording invoering vergoeding voor het in behandeling nemen van een verzoek om toelating

Als motivering voor invoering van leges wordt, zoals vermeld in de memorie van toelichting, verwezen naar de kosten van behandeling en bezwaar- en beroepschriften, proceskostenveroordelingen en dwangsommen. De Raad merkt op dat deze toelichting onvoldoende is betreffende het algemeen belang dat invoering van de legesheffing rechtvaardigt.

Voornoemde in de toelichting vermelde kosten kunnen niet doorberekend worden aan de verzoeker van een verblijfsvergunning, nu deze kosten samenhangen met de afwijzing van een verzoek en het is niet juist ook diegenen wiens aanvraag wordt ingewilligd de kosten van een afgewezen aanvraag te laten dragen.

Een door de rechter toegekende proceskostenveroordeling en een opgelegde dwangsom wijzen erop dat de minister een onjuist besluit heeft genomen (proceskostenveroordeling) of nalaat het door de rechter genomen besluit uit te voeren (dwangsom) en het is onjuist deze kosten af te wentelen op de burger.

De Raad wijst erop dat slechts de kosten die samenhangen met de aanvraagprocedure doorberekend kunnen worden aan de verzoeker; dus niet de kosten van een eventuele bezwaar- of beroepsprocedure, een wettelijk recht van degene die een verzoek om toelating indient, laat staan een proceskostenveroordeling of dwangsom.

De Raad adviseert om de memorie van toelichting op dit punt aan te passen.

Schrijnende gevallen

De Raad merkt op dat in het ontwerp geen rekening is gehouden voor zogenaamde 'schrijnende gevallen', zoals vluchtelingen. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

Overgangsrecht

In het ontwerp ontbreekt een regeling van overgangsrecht. Bij het ontbreken van overgangsrecht heeft een regeling onmiddellijke werking, hetgeen betekent dat de nieuwe regeling niet slechts van toepassing is op hetgeen na haar inwerkingtreding bestaat, zoals bestaande rechtsposities en verhoudingen. Nu overgangsrecht ontbreekt dient derhalve bij alle verzoekers om een verblijfsvergunning waarop nog niet is beslist een vergoeding in rekening te worden gebracht. De Raad acht dit gevolg in verband met de rechtszekerheid onwenselijk en adviseert de regering (andersluidend) overgangsrecht in het ontwerp op te nemen.

3. Memorie van toelichting

Verantwoording hoogte leges

De Raad is van mening dat in de toelichting ten eerste uiteen gezet dient te worden hoe tot de voorgestelde tarieven is gekomen² en ten tweede waarop het verschil in leges is gebaseerd. De toelichting bevat immers een verantwoording van de regeling³.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht

Financiële paragraaf

Artikel 10 van de Comptabiliteitslandsverordening schrijft voor dat in de toelichting bij het ontwerp van een landsverordening een afzonderlijk onderdeel wordt opgenomen waarin de financiële gevolgen voor en de dekking door het land worden vermeld. In de toelichting ontbreekt een dergelijke berekening, waarin met name wordt ingegaan op de kosten die het ontwerp voor het land met zich meebrengt en eventueel de opbrengsten, gebaseerd op deugdelijke data.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

² Vergelijk de brief van de Minister van Immigratie en Asiel aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, d.d. 27 juni 2011. Zie: www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/kamerstukken

³ Aanwijzing 152

Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

In de bijlage zijn vermeld de opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard. Deze opmerkingen worden geacht integraal deel uit te maken van het onderhavige advies.

Conclusie

Concluderend geeft de Raad de regering in overweging de onderhavige ontwerp landsverordening naar de Staten te zenden nadat rekening zal zijn gehouden met de opmerkingen van de Raad.

Sint Maarten, 23 december 2013

Het Lid

Dhr. mr. J.J. Beaujon

De Vice-voorzitter

Mevr. mr. drs. M.C.C. Brooks-Salmon

BIJLAGE bij het advies d.d. 23 december 2013, RvA no. SM/11-13-LV

Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

Het ontwerp bevat een aantal redactionele en wetstechnische onvolkomenheden. De Raad geeft de volgende niet-limitatieve voorbeelden.

Het ontwerp

- a. Voorgesteld wordt om waar NAf staat vermeldt, te wijzigen in NAf, ingevolge Aanwijzing 59, tweede lid.
- b. Voorgesteld wordt om in artikel I, onderdeel E, het woord 'Voor' weg te laten.
- c. Voorgesteld wordt om in artikel III de inwerkingtredingsbepaling te gebruiken zoals genoemd in Aanwijzing 135.

Memorie van Toelichting

- a. De Raad stelt voor om op pagina 2, derde alinea de woorden "verblijfsvergunning voor verblijf" te wijzigen in "vergunning tot verblijf".

no. 4b

ST. MAARTEN

Aan de Gouverneur
Falcon Drive 3
Harbour View
Alhier

Uw nummer: Uw brief van: Ons nummer: Afd: JZ&W

2
3355/14

Onderwerp: Nader rapport inzake het ontwerp van landsverordening, houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van de Legesverordening in verband met de afschaffing van de vrijstelling van zegelbelasting, de invoering van leges voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen

Philipsburg, JAN 17 2014

Bijlagen:

Ik heb de eer u hierbij, namens de ministerraad, aan te bieden het nader rapport ter reactie op het advies van de Raad van Advies d.d. 23 december 2013 [RvA no. SM/11-13-LV] betreffende het ontwerp van landsverordening houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van de Legesverordening in verband met de afschaffing van de vrijstelling van zegelbelasting, de invoering van leges voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen

De Raad geeft ten aanzien van het ontwerp van landsverordening in overweging het ontwerp naar de Staten te zenden nadat rekening zal zijn gehouden met de opmerkingen van de Raad.

Op deze opmerkingen zal hieronder puntsgewijs worden ingegaan.

1. Algemene opmerkingen

Samenwerking Juridische Zaken en Wetgeving

De Raad constateert dat het ontwerp gebreken vertoont van zowel inhoudelijke, wetstechnische en redactionele aard en adviseert ontwerpen van regelgeving en het nader rapport in samenwerking met de afdeling JZ&W op te stellen.

De regering onderschrijft de suggestie van de Raad om nauwer samen te werken met de Afdeling JZ&W met het oog op het streven naar het verbeteren van de wetgevingstechniek; dat is bij het opstellen van het nader rapport in het voorliggende geval inmiddels gebeurd.

Genereren van inkomsten van het Land Sint Maarten

De Raad wijst erop dat inkomsten die met de invoering van de legesheffing worden gegenereerd in beginsel ten goede dienen komen aan de vreemdelingenketen. Naar aanleiding van de adviesopmerking is in de toelichting verduidelijkt dat de vergoedingen in eerste instantie ten goede komen aan Justitie, meer in het bijzonder de vreemdelingenketen.

2. Inhoudelijke opmerkingen

Grondslag legesheffing

De Raad stelt dat de grondslag voor de legesheffing terecht bij landsverordening is geregeld, gelet op artikel 99, derde lid, van de Staatsregeling. In dit verband is relevant dat in de met het voorliggende ontwerp van landsverordening samenhangende ontwerp van Landsbesluit, houdende algemene maatregelen tot wijziging van het Toelatingsbesluit, inhoudende heffing van kosten van administratie en retributies, de voorgestelde hoogten van de vergoedingen waren opgesomd. Dat besluit strekte er volgens de considerans toe om een vergoeding in te voeren voor het in behandeling nemen en verlenen van verblijfsvergunningen.

In haar advies over dat ontwerp van landsbesluit, houdende algemene maatregelen d.d. 23 december 2013 [RvA no. SM/09-13-LB] maakt de Raad van Advies een identieke opmerking over het vereiste dat leges bij landsverordening worden geregeld. Naar aanleiding van de adviesopmerking zijn de vergoedingen in het voorliggende aangepaste ontwerp van landsverordening geregeld. Dit betreft de vergoedingen voor de "garantieverklaring", "de kennisgeving van verlies" van verblijfsvergunningen alsmede de vergoeding voor duplicaten. In verband hiermee zal het ontwerpbesluit niet worden vastgesteld.

Reeds vastgestelde geconsolideerde teksten

Het ontwerp beoogt de Landsverordening toelating en uitzetting en de Legesverordening te wijzigen. De Raad merkt op dat geen rekening is gehouden met het feit dat er reeds geconsolideerde teksten van die landsverordeningen zijn vastgesteld. Bij nader rapport is zulks wel gebeurd en zijn de daartoe noodzakelijke wijzigingen in het ontwerp verwerkt.

Artikel I, onderdeel C: Jaarlijks vergunningsrecht

De Raad adviseert de regering rekening te houden met mogelijke sociale en economische gevolgen die de introductie van een jaarlijkse vergoeding voor een vergunning van tijdelijk verblijf van NAf 500,- voor meerderjarigen en NAf 200,- voor minderjarigen met zich meebrengt en geeft in overweging de Sociaal-Economische Raad om advies te verzoeken.

De regering merkt in de eerste plaats op dat, mede naar aanleiding van het advies van de Raad, in het thans aangepaste ontwerp lagere vergoedingen worden voorgesteld dan in het ontwerp dat voor advies naar de Raad van Advies is gezonden. Meer specifiek is in het voorliggende ontwerp de eerder voorgestelde jaarlijkse vergoeding voor het vergunningsrecht geheel komen te vervallen. Het huidige ontwerp bevat slechts een *eenmalige* vergoeding van NAf 500,- voor een verblijfsvergunning voor toelating tot tijdelijk verblijf voor volwassenen en NAf 200,- voor kinderen, waar in het eerdere ontwerp aanvankelijk werd uitgaan van een *jaarlijkse* vergoeding van NAf 1.500,-.

Ten tweede merkt de regering op dat deze de Sociaal-Economische Raad reeds bij brief van 2 januari 2013 heeft gevraagd om advies uit te brengen over de toenmalige inkomstenverhogende voorstellen. De SER heeft de voormalige Minister van Justitie een aantal vragen gesteld om nadere financiële informatie.¹ Die informatie zal de SER alsnog worden verschaft. Daarbij verdient opmerking dat nagenoeg alle vragen inmiddels achterhaald lijken, omdat zij betrekking hadden op het eerdere ontwerp met aanzienlijk hogere vergoedingen, dat bovendien een jaarlijkse vergoedingsrecht bevatte.

Artikel I , onderdeel D

De Raad meent dat een verband ontbreekt tussen het in het ontwerp dat aan de Raad was voorgelegd opgenomen artikel 8, derde lid, en de overige huidige leden van artikel 8. In het ontwerp dat aan de Raad was voorgelegd was voorgesteld aan artikel 8 een derde lid toe te voegen dat voor de verstrekking van een "niet van toepassing verklaring", een "bewijs van terugkeer" en een "verklaring verlenging toeristisch verblijf" een vergoeding is verschuldigd. De regering wijst erop dat de zogenaamde 'niet van toepassing-verklaring' en 'het bewijs van terugkeer' niet uitdrukkelijk zijn geregeld in de Landsverordening toelating en uitzetting maar in artikel 8, eerste lid onder a en b, van het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van de artikelen 7, zesde lid, 8, eerste lid, 11, eerste lid, 20 en 21, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting (Toelatingsbesluit). De Aanwijzingen voor de regelgeving schrijven voor dat niet wordt verwezen naar een lagere regelgeving. Mede in verband hiermee zijn in het aangepaste ontwerp van landsverordening de betreffende documenten waarvoor een vergoeding is verschuldigd uitdrukkelijk vermeld op meer geeignende plaatsen. Zo is voorgesteld om de niet van toepassing verklaring uitdrukkelijk te regelen in een nieuw artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting.

Artikel I, onderdeel G en H: inbewaringstelling

De Raad wijst erop dat het thans binnen het Koninkrijk niet gebruikelijk is om een vergoeding te eisen voor het houden van toezicht voor vreemdelingenbewaring en dat uitgangspunt is dat geen vergoeding wordt vereist voor kosten van toezicht bij overheidsop treden dat plaatsvindt tegen de wil van betrokkene. Daar komt bij dat de handhaafbaarheid naar het oordeel van de regering gecompliceerd is, onder meer in geval de betrokkene weigert een vergoeding voor zijn toezicht te betalen. Met name vanwege de te verwachten complicaties bij de handhaving, zijn deze beide onderdelen uit het ontwerp geschrapt.

Verantwoording invoering vergoeding voor het in behandeling nemen van een verzoek om toelating

De Raad wijst er terecht op dat slechts de kosten die samenhangen met de aanvraagprocedure doorberekend kunnen worden aan de verzoeker, en niet de kosten van een eventuele bezwaar- of beroepsprocedure of de kosten van een proceskostenveroordeling of dwangsom. De toelichting is op dit punt aangepast.

Schrijnende gevallen

De Raad vraagt aandacht voor eventuele schrijnende gevallen. De regering heeft in dit verband een hardheidsclausule overwogen. In de eerste plaats wijst de regering erop dat de thans voorgestelde vergoedingen voor de aanvragen beduidend lager zijn dan de vergoedingen die aanvankelijk waren opgenomen in het ontwerp waarover de Raad van Advies diens advies heeft uitgebracht. Zo werd aanvankelijk uitgegaan van een *jaarlijkse* vergoeding van een vergunningsrecht van Naf 1.500,-. Het huidige ontwerp kent geen

¹ Brief van de SER, kenmerk: SER/13/AA/009.

jaarlijkse vergoedingen, maar enkel *eenmalige* vergoedingen van maximaal NAf 750,-. Op de tweede plaats dient grote terughoudendheid te worden betracht met de toepassing van een hardheidsclausule, omdat daaraan verschillende bezwaren kleven.² Zo kan een hardheidsclausule leiden tot grote aantallen aanvragen vanwege de aanzuigende werking, waarbij bovendien beroep openstaat op grond van de Landsverordening administratieve rechtspraak. Dat zal afbreuk doen aan de strekking van de regeling. Alles overwegende, ziet de regering geen grond voor het opnemen van een hardheidsclausule.

Overgangsrecht

De Raad wijst erop dat bij het ontbreken van overgangsrecht de regeling onmiddellijke werking heeft en acht het onwenselijk dat bij alle verzoekers om een verblijfsvergunning waarop nog niet is beslist een vergoeding in rekening wordt gebracht en adviseert om overgangsrecht op te nemen.

De regering stelt voorop dat de voorgestelde vergoedingen voor de afhandeling van de verschillende vergunningen in verband met de LTU noodzakelijk zijn met het oog op de beheersing van de directe kosten. De regering meent evenwel dat ten aanzien van verzoekers om een verblijfsvergunning of een van de andere documenten waarop nog niet is beslist de gerechtvaardigde verwachting zal bestaan dat geen vergoeding zal zijn verschuldigd (vergelijk de toelichting op Aanwijzing 127). Dit heeft geleid tot het opnemen van een nieuw artikel III, waarin eerbiedigende werking toekomt aan lopende aanvragen.

3. Memorie van toelichting

Verantwoording hoogte leges

De Raad adviseert in de toelichting uiteen te zetten hoe tot de voorgestelde tarieven is gekomen en waarop de verschillen in leges zijn gebaseerd. Als vertrekpunt voor de vaststelling van de verschillende hoogtes van de leges zijn genomen de directe kosten voor de behandeling van vergunningen, in het bijzonder de benodigde arbeidstijd. Daarbij verdient opmerking dat een verblijfsvergunning meer tijd vergt dan het behandelen van een aanvraag "Toelating van rechtswege" omdat een inkomenstoets plaatsvindt. Voorts hebben als kader gediend de tarieven op de openbare lichamen Bonaire, Saba en Sint Eustatius (verder: BES) omdat deze openbare lichamen grotendeels dezelfde wetgeving kennen en ook de doelgroep sterk overeenkomt. Die vergoedingen aldaar zijn in het algemeen hoger dan de thans voorgestelde, omdat de vergoedingen in de BES zijn gebaseerd op de Nederlandse vergoedingen en bovendien deels ook de indirecte kosten omvatten. Zo bedragen de leges voor Caribisch Nederland voor de machtiging voor voorlopig verblijf, voor verblijf bij een familie- of gezinslid 712 USD. De toelichting is op dit punt aangevuld.

Financiële paragraaf

De Raad wijst op artikel 10 van de Comptabiliteitsverordening dat voorschrijft dat in de toelichting een afzonderlijk onderdeel wordt opgenomen waarin de financiële gevolgen voor en de dekking door het land worden vermeld. In de toelichting ontbreekt volgens de Raad een dergelijke berekening, waarin met name wordt ingegaan op de kosten die het ontwerp voor het land met zich meebrengt en eventueel de opbrengsten, gebaseerd op data. De regering wijst erop dat het hele ontwerp in het teken staan van het genereren van opbrengsten. De toelichting is aangevuld met onderstaande raming van de opbrengsten; het ontwerp brengt geen kosten voor het land met zich mee.

Introductie behandelingskosten voor de volgende	Aantal aanvragen	leges (in NAf)	Totaal (in NAf)
--	-------------------------	-----------------------	------------------------

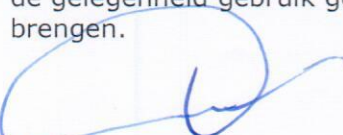
² Conform de toelichting op Aanwijzing 106 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.

diensten/vergunningen			
Verblijfsvergunningen voor toelating tijdelijk verblijf volwassenen	2.250	500,-	1.125.000,-
Verblijfsvergunningen voor toelating tijdelijk verblijf kinderen	750	200,-	150.000,-
Verblijfsvergunning toelating permanent verblijf volwassenen	1.125	750,-	843.750,-
Verblijfsvergunning toelating permanent verblijf kinderen	375	250,-	93.750,-
Verklaringen voor het niet van toepassing verklaring	100	200,-	20.000,-
Vergunning Van rechtswege Toelating	100	200,-	20.000,-
Verzoek om bewijs van terugkeer	200	90,-	18.000,-
Uitreisvergunning, definitief vertrek vergunningen	100	90,-	9.000,-
Verlengingen van toeristisch verblijf	100	90,-	9.000,-
Garantieverklaring garantstellers	1.000	45,-	45.000,-
Kennisgeving diefstal	100	90,-	9.000,-
Duplicaten van verblijfsvergunningen	100	90,-	9.000,-
Totaal opbrengsten	6.300		2.351.500,-

De afgelopen jaren ligt het gemiddelde aantal aanvragen voor verblijfsvergunningen rond de 10.000 aanvragen per jaar. Voor de berekening wordt echter uitgegaan van een conservatief aantal van 6.300 aanvragen. Dit komt neer op een opbrengstenraming van NAF 2.351.500,-. Daarmee kunnen de loonkosten van de Afdeling toelating en verblijf van de Immigratie- en Grensbewakingsdienst (IGD) van ruim NAF 2.200.000,- worden voldaan.

Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

De redactionele opmerkingen van de Raad zijn overgenomen. Voorts heeft de regering van de gelegenheid gebruik gemaakt nog enige andere redactionele verbeteringen aan te brengen.

De Minister van Justitie

De Minister van Algemene Zaken